

Dienstencentrum Leiespiegel Deinze zweert bij architecturale eenheid

Het stadsbestuur van Deinze besliste in 2007 dat er een nieuw 'stadhuis' moest komen in de stad aan de Leie. De bouw daarvan paste in het stadsvernieuwingsproject 'Deinze 2020' waarin ook plannen voor een nieuwe kunstacademie en cultureel centrum opgenomen werden. Het dienstencentrum, want behalve alle stadsadministratie huisvest dit nieuwe pareltje aan de oevers van de Leie ook de OCMW-diensten van de stad, is het eerste in die rij van projecten dat afgewerkt werd. En dat gebeurde met oog voor detail, een sterke nadruk op architecturale eenheid en respect voor de omgeving.

"Het gebouw bestaat eigenlijk uit twee stukken. Het laagste stuk is het ceremoniële gedeelte met de raadzaal. Het aanpalende hogere bouwdeel biedt onderdak aan alle kantoren en diensten van de stad. Beide blokken zijn verbonden met een glazen 'passerelle', verduidelijkt Thijs Verfaillie van uitvoerend architect Bureau Bouwtechniek.

De ontwerper voor dit prestigeproject werd aangeduid via een open oproep van de Vlaamse Bouwmeester. Uit die ontwerpwedstrijd kwam het Britse architectenbureau Tony Fretton als winnaar uit de bus. "Hun ontwerp leunde het dichtst aan bij de wensen van het stadsbestuur", verduidelijkt Peter Coppens, departementshoofd van de dienst Stedenbouw & Wonen van de stad Deinze.

Volgens Thijs Verfaillie is het esthetisch overduidelijk dat het gebouw niet van de hand van een Belgische architect is. Het heeft iets typisch Engels en dat merk je volgens hem vooral aan de manier waarop bepaalde onderdelen – nooit overdreven, maar steeds heel eenvoudig – bekleed en af- en weggewerkt werden. Logisch, want met een gebouw dat als eyecatcher in de omgeving van alle kanten zichtbaar is, drukte de bouwheer

de ontwerper nadrukkelijk op het hart dat ook de technieken het liefst zo subtiel mogelijk geïntegreerd moesten worden. Er werd dan ook van bij het begin van het project gezocht naar de meest geschikte oplossingen om hieraan tegemoet te komen.

Geen inkiijk

Een mooi voorbeeld daarvan zijn de technische installaties op het dak van het gebouw. Die zitten weggewerkt ach-

Dienstencentrum Leiespiegel:

Bouwheer: stad Deinze

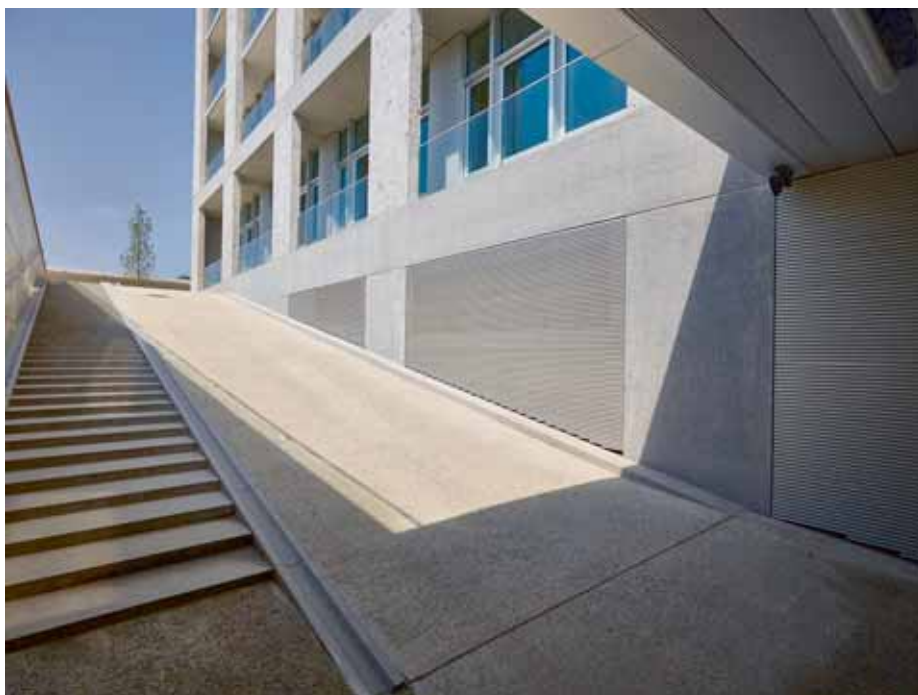
Ontwerp-architect: Tony Fretton Architects (UK)

Uitvoerend architect: Bureau Bouwtechniek

Aannemer: Strabag

Projectplaatser lamellen: Aluservice

Leverancier lamellenwanden: Renson

“De hoofdaannemer voorzag de stalen draagconstructie op het dak. Verticale dragers werden (waterdicht afgewerkt) verankerd op het dak. Op die staalconstructie hebben wij dan onze draagprofielen gemonteerd en daarin hebben we de op maat gezaagde lamellen vastgeklit. We hebben in de lamellenwand ook een deur ingewerkt, bekleed met dezelfde lamellen, wat maakt dat die van op de begane grond niet te bespeuren valt”, verduidelijkt Kris Wynen de opbouw van de installatie.

Publieke ruimten en gebouwen worden één.

---

ter een ventilerende lamellenwand. Om inkijk vanaf de begane grond te voorkomen, werden die Linius-lamellen (L.120) van Renson omgekeerd gemonteerd.

Voor Kris Wynen van erkend Renson-projectplaatser Aluservice was het niet de eerste installatie met de omgekeerd gemonteerde Linius-lamellen. “Omwille van de inkijk die je anders hebt van beneden, is dit nu eenmaal een efficiënte oplossing, zeker zoals hier met installaties hoog op het dak. Hoewel het er vanaf beneden visueel uitziet als een gesloten wand, verandert er eigenlijk niets aan het systeem op zich: buitenunits voor verwarming en koeling zitten nog steeds achter een geventileerde la-

mellenwand verstopt zodat alles goed verlucht kan worden. Alleen monteren we de lamellen omgekeerd op de stalen draagstructuur”, stelt Wynen.

“Het was de architect die met het idee kwam aandragen om zo alle technische installaties op het dak aan het zicht te onttrekken. En het blijkt duidelijk de juiste oplossing. Want draai je de lamellen niet om, dan kijk je er namelijk los doorheen”, legt Peter Coppens uit.

“Uitgevoerd in natuurkleur geanodiseerd aluminium strookt de lamellenwand trouwens perfect met het totaalplaatje van het gebouw en het eindige pallet aan toegepaste materialen in grijs-tinten”, vult Thijs Verfaillie aan.

Zichtbeton en gevelbekleding

“Aan de inrijhelling naar de ondergrondse parking hebben we twee types Linius-lamellen (L.033.01 en L.033CL) van Renson gecombineerd,” gaat Kris Wynen verder. Uit esthetisch oogpunt viel de keuze op de gesloten lamellen, maar ook hier kondt de aannemer niet anders dan te combineren met open lamellen om zones af te werken waar verluchting een must was. Visueel is er geen onderscheid te maken.

Volgens Thijs Verfaillie kwam het er hier vooral op aan om het vaste stramien in de gevel door te trekken, ongeacht wat er zich achter de gevelbekleding bevindt. Zelfs deuren zijn (op hun beurt bekleed met de aluminium lamellen) op die manier onopvallend in het gevelbeeld verwerkt, wat de uniforme look van het gebouw alleen maar ten goede komt.

“In het ontwerp werd ook geopperd om de lamellen gelijk in het vlak met zichtbeton te verwerken. Het was voor ons dan ook zaak om daar al in een vroeg stadium rekening mee te houden zodat het resultaat gegarandeerd mooi strak zou ogen”, stelt Kris Wynen aan.

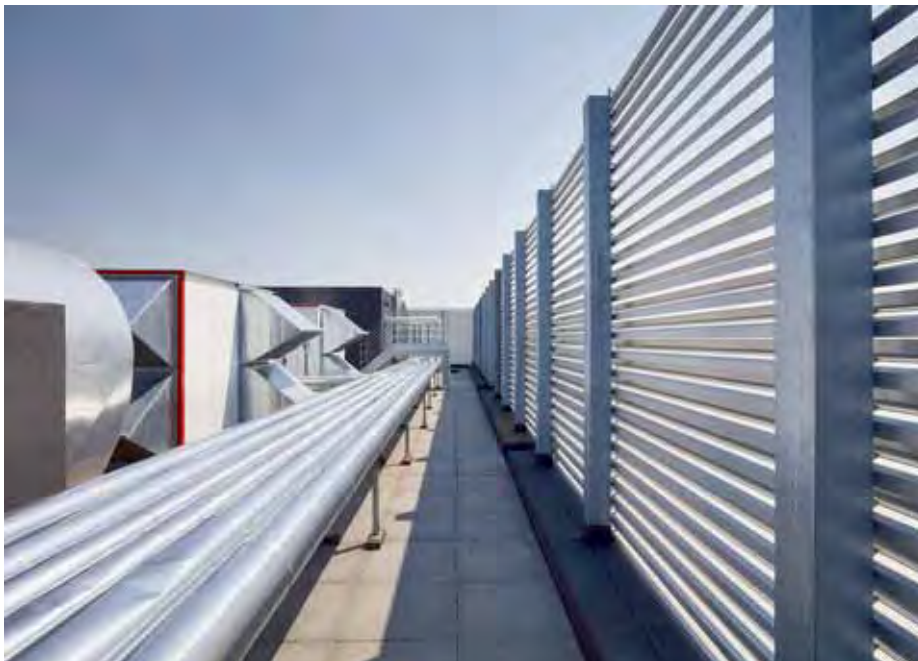
Stipte oplevering

In 2009 werd de ontwerpwedstrijd voor het nieuwe dienstencentrum uitgeschreven. Als winnaar ging het Britse architectenbureau Tony Fretton aan de slag

Ook in Londen en Zürich

Aluminium lamellen omgekeerd monteren om in-kijk te voorkomen, is niet nieuw, zo blijkt uit eerdere toepassingen met Renson Linius-lamellen elders in Europa. In Londen werden de L.065AL-lamellen om dezelfde reden omgekeerd gemonteerd bovenop het residentiële Lambeth Road-gebouw. En ook in de Zwitserse hoofdstad Zürich was het eerder al de oplossing om de technische installaties op het dak van het Wright Place-appartementsblok aan het zicht te onttrekken. Daar koos men voor de Linius L.033.01-lamellen van Renson.

met het ontwerp, waarna Bureau Bouwtechniek instond voor het uitvoeringsdossier en later ook de werfopvolging. De werken zelf startten in maart 2014 en exact twee jaar later kon er – perfect zoals gepland – opgeleverd worden. “Dat wij door de stad Deinze aangeduid werden als hoofdaannemer, zit daar zeker voor iets tussen. Zo was er slechts één aanspreekpunt voor de stad als bouwheer, wat het overleg en de opvolging heel overzichtelijk maakte”, weet Filip Vertongen van Strabag.

Zowel bouwheer, architect als aannemer en installateur kijken met veel voldoening terug op het project.

Zowel bouwheer, architect als aannemer en installateur kijken met veel voldoening terug op het project. “We kregen van de bouwheer, die het hele traject trouwens heel intens opvolgde, de kans om alles heel grondig te onderzoeken, zowel inzake de bouwaanvraag als inzake de uitvoering. Het resultaat is een heel ‘rustig’ gebouw dat – zonder esthetisch een zwaar statement te willen maken – elegant neergepoot werd aan de oevers van de Leie”, besluit Thijs Verfaillie.

Op www.bouwkroniek.be vind je ook nog een videotestimonial over dienstencentrum Leiespiegel.